

[Traberg Smidt]

Vi har noteret os, at det mellem overenskomstparterne på området er aftalt, at man fra næste år skal aftale en særlig projektløn, og det vil vi se frem til, fordi jeg er overbevist om, at hvis man får en mere fleksibel lønfastsættelse på området, så vil man også allerede i beskæftigelsesprojekterne kunne vænne deltagerne til det, som man kan kalde erhvervslivets vilkår.

Og med de ord vil jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet ser naturligvis dette forslag i forbindelse med forslaget fra socialministeren om indførelse af ungdomsydelse, som skal til behandling i morgen. Vi har derfor også besluttet, at vi vil tage en samlet stilling til de to forslag, da vi mener, at de hænger så nøje sammen.

Jeg skal komme med nogle generelle bemærkninger om forslagene, da jeg mener, der er en masse ting, vi bliver nødt til at belyse i udvalget, før Fremskridtspartiet i hvert tilfælde kan tage nogen stilling til, om det her er en forbedring eller en forringelse af det forslag, vi så i sommer.

Tilsyneladende ligner det meget det tidligere fremsatte forslag, men nu bliver det jo så smukt sagt, at dette her lovforslag om kommunal beskæftigelsesindsats er et led i regeringens bestræbelser på at afbureaukratisere den offentlige sektor.

Hvis der er noget, Fremskridtspartiet gerne vil, så er det at afbureaukratisere den offentlige sektor, men vi er overhovedet ikke sikker på, at det her er den rette vej. Vi synes f.eks., at der er noget, man totalt glemmer fra den såkaldt borgerlige regerings side, og det er de arbejdsgivere, som også er involverede i forslaget.

Vi er meget betænkelige ved §§ 3, 4 og 5. Det har selvfølgelig hidtil været sådan, at arbejde i beskæftigelsesprojekter kun skal omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive gjort. Men når man samtidig tillægger kommunerne en kolossal magt, så mener vi, at man træder ikke bare på fagforeninger og på alle mulige andre involverede, men også arbejdsgivernes ansvar kan lige et meget lille sted.

At arbejdsformidlerne ikke har gjort det for godt, og at Fremskridtspartiet ikke er tilhænger af arbejdsformidlingen, er jo ingen hemmelighed, og den hidtidige indsats, de har gjort, har i

hvert tilfælde ikke skaffet vore unge i arbejde og heller ikke andre grupper.

Det må jo også vække til eftertanke, at både LO og Dansk Arbejdsgiverforening afviser forslaget. Man kan undre sig over, om regeringen virkelig vil trodse to så stærke organisationer. Dansk Arbejdsgiverforening er i hvert fald ikke bange for at kalde forslaget det modsatte af afbureaukratisering.

I forslagens § 10 er der lagt op til, at løntilskudsperioden kan være op til 12 måneder. Mindstekravet på de 4 måneder ophæves for at få flere tilbud, siger man.

Man siger også, at forslaget er udgiftsneutral. Men flere tilbud mener vi nødvendigvis må koste flere penge. Vi synes ikke, økonomien i forslaget er belyst særlig grundigt, og det vil vi da gerne have en redegørelse for. Med hensyn til socialministerens forslag er der i hvert tilfælde stadig merudgifter på 100 mio. kr. om året.

At kommunerne skal godkende projekter, der producerer og afsætter produkterne, kan man vel ikke undre sig over. Det må vel være Socialdemokratiets politik, regeringen her ønsker at indføre. Det, der vil ske, er jo, at en række af de socialdemokratiske kommuner vil etablere offentlig produktion, og det er i hvert tilfælde imod Fremskridtspartiets politik, og tilsyneladende, efter de udtalelser, der har været, er det jo heller ikke den borgerlige regerings politik.

Arbejdsgiverne og hele fagbevægelsen holdes faktisk uden for dette forslag ved, at man forherliger det kommunale selvstyre. Det lyder altid smukt at tale om kommunalt selvstyre, men erfaringerne viser jo desværre, at kommunerne ikke har formået at styre økonomien, og vi tror, der bliver givet los for øgede offentlige udgifter med dette forslag.

Men selvfølgelig kan der være noget positivt, og hvis vi ser det i sammenhæng med socialministerens forslag – hvad vi er nødt til at gøre – vil vi da gerne have belyst de forskellige spørgsmål og derudfra prøve at få en mere konkret holdning til det.

Det er en masse job, der skal skaffes til disse unge mennesker. Nu udvider man også aldersgrænsen. Hidtil har man jo kørt med en aldersgrænse på op til 30 år, men det ligger ligesom i forslaget, at hele den gruppe skal udvides, og når man udvider den gruppe, der kan komme i betragtning, må det altså også koste nogle flere penge.